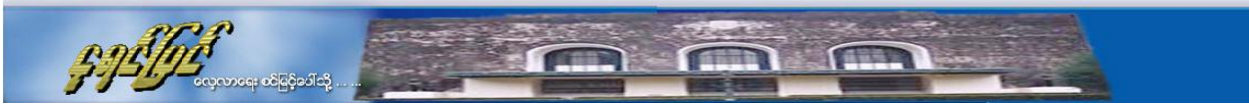

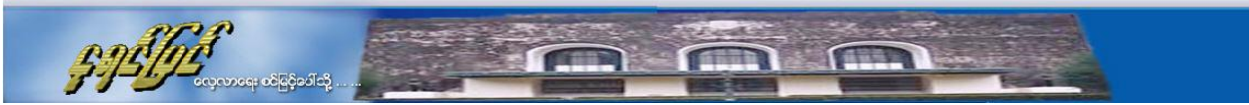
ကျနော်တို့ကမ္ဘာဦးကျမ်းထဲက မျိုးမေ ပကာသီခုံ

အိပ်မက်၌ပင်	ဒါ ကိလေသာအညစ်အကြေး
စိမ်းရုပ် ဆင်သည်	အနှောင်အဖွဲ့ တို့ ရဲ့
သခင် မုန်းနိုင်ဘိတကား	သံသရာခရီးသွားရာ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှာ မဟုတ်ဘူး
မင်းသုဝဏ်	ပျိုလွင့်စဉ်ခါက စိတ်ရှိတိုင်း ဖူးပွင့်မိခဲ့ရာ တိုကျိုမှာ
	အဲဒီတုန်းက ကိုယ်တို့ နေခဲ့တဲ့
တကယ်လို့	* အပတ်တိုလေးဟာ
နှောင်ဘဝဆိုတာ	'မျက်စိသိပ်စူးတာပဲဟယ်' လို့ မင်းပြောခဲ့တဲ့
တကယ် ရှိခဲ့ရင်	အပေါ်အုပ်ဆောင်း ဆင်ယင်မထားတဲ့
ကိုယ် ဆုတောင်းမယ်	မီးလုံးလေး အလင်းရောင်
စဝိန်မှာ နွား	တောင်ဘက်ခြမ်းက သုံးမိနစ်ကြိမ် ဖြတ်သန်းသွားတတ်တဲ့
ဂျပန်မှာ ငါး	ရာမာနိုတယ်မြို့ ပတ်ရထားကြီးက
ခမ်းနားလွန်းတဲ့ မင်းအပါးက ငါ	အိမ်လေးကို လှုပ်ခါပစ်လိုက်တဲ့အခါတိုင်း
ဘယ်တော့မှ မဖြစ်လိုတော့ပါ	'ငလျင်လှုပ်တာလားဟင်' အထင်နဲ့
	ကိုယ့်ရင်ခွင်ထဲ မင်းပြေးဝင်ခဲ့တာ
ဘယ်ထင်မိပါ့မလဲ	လောကကို ပြီးငွေ နေတဲ့
ဒီရုပ်သွင် ဒီနေ့ တွင်	ဟောဒီ ခန္ဓာကြီးရဲ့
ပြန်မြင်ရမယ်လို့ လေ	အမင်္ဂလာ ကြယ်ထမ်းပိုးကို
	လှုပ်ခါချမယ့်
ဘယ်ထင်မိပါ့မလဲ	ကိုယ်တို့ နှစ်ယောက်ရဲ့ အဲဒီ အခန်းလေးဟာ
အသေဝိတဗ္ဗ ပျံကျမိုးတွေ	အခုထိရှိတုန်း
အဝေးကနေ ဆောင်ကျဉ်းလို့ ရွာချဖို့	~ ရာမာနိုတယ်မြို့ ပတ်ရထားကြီးလည်း
မင်းတလှမ်းချင်း လှမ်းလာမယ်လို့ လေ	ဖြတ်မောင်းသွားတုန်းပေါ့

အခုတော့လည်း အိမ်မက် တခုလိုပါ	မှတ်မိဦးမှာပေါ့
ဒီနေရာမှာပဲ အချစ်တွေနဲ့ ဖူးတင့်ဝေဆာ ဆုံစည်းခဲ့	အေးခဲလွန်းတဲ့ တိုကျိုဆောင်းညတွေ မတော့
ဒီနေရာမှာပဲ အပန္နရိသ သရက်တွေ နှစ်ခြိုက်ချိုမြိန် စားသုံးခဲ့	အချမ်းပြေလေ မလားလို့
ဒီနေရာမှာပဲ အမုန်းမပါတဲ့ ပွားစည်းမှုတွေနဲ့	+ အာကကျော့ကျင် ဆိုင်လေးဆီ
လက်ပြနွတ်ဆက် ချန်ရစ်ခဲ့	# ဆာကေး မသောက်တတ်တဲ့
	ကိုယ်တို့ နှစ်ယောက်
လက်စဘီယာ	ဆာကေးကို လျှာလေးနဲ့
ငါတို့ လူ့ဘဝမှာ နေရသခိုက်	ထိတိုင်း မျက်နှာရုံ မဲ့သွားပုံကို
ချစ်နေကြမယ်	ဆိုင်ထဲက ဂျပန်အဖိုးကြီးတွေ အားလုံး
အယူသည်းတဲ့ အဘိုးအိုကြီးတွေရဲ့	တအုန်းအုန်းနဲ့ ဟာသ ဖြစ်ကြရတာ
အသေးအဖွဲ့ လူ့ကျင့်ဝတ်ဆိုတာတွေ	ဆာကေးအရှိန်ကြောင့်လား
မေ့ထားကြရအောင်	ရှက်စိတ်ကြောင့်လား
ရောမခေတ်လက်တင်ကဗျာဆရာ	မင်းပါးအို့ အို့ လေးဟာ
ကက်တူလပ်စ်	နီမို့ မို့ ဖြာ
(ဘီစီ ၈၄ ခန့် ၅၄ ခန့်)	ချစ်စရာကောင်းလိုက်တာ
	'ချစ်စရာဆိုတာ

အကောင်အထည်မဲ့ မရကပါ' လို့ စိတ်မချရပါ ' လီနင်
 ဘယ်သူ ပြောခဲ့တာလဲ
 ဘယ်ဟုတ်လို့ လဲ
 ကိုယ့် ရင်ထဲမတော့ မွဲပြုံးလေးနဲ့
 ရာမာနီတယ်မြို့ ပတ်ရထားကြီးတစ်စီး မင်း ခနဲ့ ပြော ပြောခဲ့သလို ကိုယ်
 ဖြတ်မောင်းသွားခဲ့ဘူးပါတယ် အရတ္တဖိုလ် ရသွားပြီလို့ ပဲ ဆိုချင်ဆိုပါ
 ကိုယ်သိပါတယ်
 'သတိထား သတိထား စိတ်အလိုကို လိုက်လို့
 ရေတွင်းနားက ချယ်ရီပင်ကို သတိထား အရာရာ မေ့ထားနိုင်ခဲ့ရင်
 ရှင် ဆာကေး အရမ်းမူးနေပြီ ' သိပ်ပျော်စရာ ကောင်းမယ့်ဘဝဆိုတာ
 ဂျပန်ကဗျာဆရာမ အိုမေဂျူရိုက်(၁၆၆၈- တခါတခါတော့လည်း
 ၁၇၂၅) မထူးတော့ဘူးလို့
 တလကို တကြိမ်ထိုင်ဖြစ်ခဲ့တဲ့ လှိုင်းမူးနေတဲ့ ကိုယ်တို့ နှစ်ယောက်ရဲ့ သဘောကို
 အာကကျော့ကျင် ဆိုင်လေးရယ် ကျောက်ဆောင်နဲ့ ပစ်တိုက်လိုက်တော့မယ် ဆိုတဲ့
 တလကို တကြိမ်တော့ ရှုံ့ မဲ့သောက်ခဲ့တဲ့ မင်းရဲ့ သတ္တိ
 ဆာကေးရယ် ကိုယ်အသိအမှတ်မပြုမိပဲ ရှိပါ့မလား
 အို တနေ့ တော့ မင်း ကိုယ့်ကို တစုံတခုပေးခဲ့ရင်
 လွမ်းစရာ ပစ္စည်းတွေ ဖြစ်လာလိမ့်မယ်လို့ မင်းက ပေးရသလို
 ကိုယ်တို့ နှစ်ယောက် သိလျက်နဲ့ ကိုယ်လည်း တစုံတခု ဆုံးရှုံးရတာပါ
 တရစ်ရစ် ရစ်ပတ်နှောင်ဖွဲ့ အခြေအနေချင်းက သိပ်ကွာလွန်းတော့
 လာမဲ့ မနက်ဖန်တွေကို ကိုယ်နဲ့ လက်ချင်းတွဲလိုက်မယ့် အစား
 နှစ်ယောက်သား မြန်မယ်နည်းပဲ အားကိုးစေချင်တာ ကိုယ့်စေတနာ
 မေ့ထားပစ်လိုက်ကြတယ် အချိန်မလွန်ခင်
 အေးစက်လွန်းတဲ့ ဆောင်းနေ့ ထဲကို စောင့်ထိန်းရမယ့်
 မိုးတွေ အဆက်မပြတ် ရွာသွန်းပစ်လိုက်ပြီဆို ကျင့်ဝတ်အသိတွေက
 အလုပ်သွားဖို့ ခြေထောက်တွေ နှစ်ယောက်သားကို လက်တို့ လိုက် တဲ့အခါတိုင်း
 စောင်အခြုံထဲက မထွက်ချင်တော့တဲ့အခါ ကိုယ်တို့ နှစ်ယောက်စခန်းတည်ခဲ့တာ
 မာန်ဖီလုတဲ့ ဆောင်ချမ်းညတွေကို လမ်းခွဲ တခုပေါ်မှာ ပါလားလို့
 အံတုဖို့ ကိုယ်တို့ မပြောပဲ နားလည်သိရှိစွာ
 တရဲရဲတောက်ငြိတဲ့ ပီတိတရား ဆိုင်ရာကို ထွက်ခွာဖို့
 ဖန်ဆင်းခဲ့ကြတယ် သုခရိပ်သာလေးကို ထားရစ်ခဲ့ဖို့
 ရထားကြီး ဖြတ်မောင်းသွားသလား ပြင်ဆင်ခဲ့ကြတယ်
 ငလျင်တကျော့ ဖြတ်စီးသွားသလား
 အပတ်တိုလေးလည်း 'ကျမနှလုံးသားဟာ
 တသိမ့်သိမ့်ခါ ကျမကိုယ်ပေါ်က အဝတ်အစားလို့ပဲ
 အိမ့်အပြင်ဖက်မှာတော့ ရှင့်မွေးအီရနဲ့ နဲ့ ဆွတ်ပျံ့ လို့
 မိုးတို့ တခြိမ်းခြိမ်း သည်းသည်းမဲမဲ ရွာ ရှင့်သစ္စာတိုင် ကတိကဝတ်တွေ
 'ရာဂမှာ ကျမတို့ ရဲ့ ခေါင်းအုံးလေးကို ပေးခဲ့တာပဲလေ
 လွန်ကျူးသူဟာ ကျမကိုမှ မဟုတ်ခဲ့တာ'
 တော်လှန်ရေးမှာ ဂျပန်ကဗျာဆရာမ ကင်(နံ)မွန်အင်အုကိုယ့်နို့
 ဒါအိဘု(၁၂ရာစု)

မထင်မှတ်တဲ့ တိုက်ဆိုင်မှုတစ်ခုရယ်ပါ
 ဒီတုန်းက ကမ္ဘာ့ကဗျာနေ့ တွေ ဘာတွေ ဆိုတာ
 ရှိတယ် မရှိတယ်
 ကိုယ် တကယ် မသိခဲ့ရိုး အမှန်
 ဒါပေမယ့်
 မင်းဟာ ကိုယ့်ဘဝရဲ့
 ကဗျာလေးတပုဒ် ဆိုတာတော့ အသေအချာ
 (မတ်လ ၂၁ရက် ၁၉၉၃)
 မျက်လုံးလေးတွေ
 နောက်ဆုံးကြည့်ပါလေ
 လက်ကလေးတွေ
 နောက်ဆုံးထိတွေ့ ပါ
 အမှန်းမပါတဲ့ ရင်တွင်းစာချုပ်နဲ့
 ထာဝရသဘောတူညီမှုမှာ
 အသက်ရဲ့ တံခါးဝဖြစ်တဲ့
 နှုတ်ခမ်းကလေးတွေရဲ့
 တည်ကြည်တဲ့ အနမ်းနဲ့
 ကိုယ်တို့ နှုတ်ဆက်ခဲ့ကြတယ်

မပြောင်းမလဲ မိုးရေတွေ စိုရွဲ
 မနိမ့်မမြင့် ထောင့်ဖိနပ်လေးနဲ့
 ခြေနှစ်ဖက်ကို ချိတ်လို
 အဖြူရောင် သိုးမွှေး အနွေးထည်ကလေးနဲ့
 ဆိုင်အတွင်းမယ် မင်းရိုနေဦးမယ်
 စိတ်မှာ ထင်နေတုန်းပါပဲ
 အပြင်ဖက်မှာတော့
 မိုးတွေ ရွာသွန်းနေဆဲပေါ့
 ရာမာနီတယ်မြို့ ပတ်ရထားကြီးလည်း
 ဖြတ်မောင်းသွားဆဲပါပဲလေ
 ဘယ်ထင်မိပါ့မလဲ
 ဒီရုပ်သွင် ဒီနေ့ တွင်
 ပြန်မြင်ရမယ်လို့ လေ
 ဘယ်ထင်မိပါ့မလဲ
 အသေဝိတပျံကျမိုးတွေ
 အဝေးကနေ ဆောင်ကျဉ်းလို့ ရွာချဖို့
 မင်းတလှမ်းချင်း လှမ်းလာမယ်လို့ လေ။ ။

မင်းကို လိုက်ပို့ ပြီးလို့
 ရထားဘူတာက အပြန်
 မာကျူရီမီးရောင်အောက်က
 တယ်လီဖုန်းရုံလေးထဲမှာ
 ကိုယ် တအားကုန် အော်ပိုပစ်လိုက်တာ
 မင်းတော့ ကြားနိုင်တော့မယ် မဟုတ်တယ်
 တယ်လီဖုန်းရုံအပြင်ဘက်မှာတော့
 မိုးတွေရွာသွန်းဆဲ
 ရာမာနီတယ်ရထားကြီးက ဖြတ်မောင်းသွားဆဲပဲပေါ့

ကိုယ့်အဖို့ တော့
 မင်းရဲ့ ချစ်စရာ အမည်က လွဲလို့
 သာယာတဲ့ အသံဆိုတာ မရှိပါကွယ်
 အဆိပ်လည်း မသောက်ပါဘူး
 နားထင်ကို သေနတ်ပြောင်းတော့ပြီး ခလုတ်မဆွဲပါဘူး
 မင်းရဲ့ အကြည့်က လွဲလို့
 ကိုယ့်ကို လွှမ်းမိုးနိုင်တဲ့ ဓားသွား မရှိပါဘူးကွယ်
 ဗလာဒီမာ မာယာကော့စ်စကီး
 လီလီသို့ ကဗျာ မှ

အခုတိုင်အောင်
 တခါတခါ ရောက်ဖြစ်တဲ့ နေရာဟောင်း
 အခုကကျော့ကျင် လည်း

လင်းလက်ဇာနည်
 ကမ္ဘာ့ကဗျာနေ့ (၂၁ရက် မတ်လ ၂၀၀၉)
 အမှတ်တရ (စိတ်ကူးယဉ် ကဗျာ)

* အပတ်တို။ ။ ဗစမေအာနညအ ကို ဂျပန်လို အသံထွက်
 ~ ရာမာနီတယ်။ ။ တိုကျိုမြို့ ကို တနေကုန် ပတ်မောင်းနေ
 သော မြို့ ပတ်ရထားအမည်
 + အခုကကျော့ကျင် ။ ။ အနီရောင်မီးပုံး ချိတ်ဆွဲ ထားသော
 ဂျပန်အရက်ဆိုင်လေးများ
 # ဆာကေး။ ။ ဂျပန်ပြည်တွင်းဖြစ် ရိုးရာအရက်